

Handschriften / Autographen

Tagebuch von Heinrich Wilhelm Ludolf.

Ludolf, Heinrich Wilhelm

o.O., 13.01.1701-31.10.1711

Oktober 1711

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-176785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-176785)

In desideriis nostris operatur magnetis-
mus sive Luce et Vita, sive Tenebrarum
et mortis. Desiderium est fames cibi qui
spiritum nutrit, spiritus immortalis nutri-
tus parte Vita, spiritus animalis nutri-
tus luce corporali. Sibus, omnia desi-
deria nutriunt, et roborant, est res
amata, quae amantem habet, unde
omnis amor, est fames, seu desiderium
rei amatae. Si per circumcationem
cordis apti reddamus, ad amantem
Deum toto corde et tota animo, tum
per illum amorem spiritus nobis im-
mortalis virtute divina fidei indicetur
ne amor inferior sive desiderium
animae animalis ipsum extra mitem recto
aimiam abducant. Desideria n. rerum
pereuntium sunt funes et catenae mortis,
quare solutione eorum, in circumcatione cor,
scilicet spiritum immortalem et animam animalem
exhibendo Vita vera anima nostra
redditur, dum amore divino veris desideriis
veris, Tunc Vita, autem mentem et cor
cum inde lauricam animae Vere Vivis
Εἰς αὐτὴν καὶ διαφύλαξαι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּחֱשָׁב לְעַלְיוֹנוֹתָיִם
 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּחֱשָׁב לְעַלְיוֹנוֹתָיִם
 וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּחֱשָׁב לְעַלְיוֹנוֹתָיִם

Sicut Salus humana ex descensione
 Iustitiae divinae et aeternae receptione
 illius in naturam humanam originem trahit,
 unde simul Iustitia virtutis progre-
 minatur. Ita unius hae divinae et hu-
 manae naturae in Christo. Fuit enim
 propter salutis causa hominum, qui
 terrenam suam naturam unde contem-
 to soli Iustitiae obvertentes, constantem
 desiderium in Deum tendentes a perditione
 liberavit. *Matth. xxiv. 13.*

Crucem usque ad destructionem finalem semini
 non apostolice perferens, salvabitur quoniam
 solamen et salus in patientia elaboratur. 2. Cor. 1. 6
 unde duae res requiruntur in progressu fidei nostrae
 afflictiones et consolationes, per quas
 incrementum capere donec spiritus anima
 et corpore sanctificati, ab hac ratione
 totali purificatione abibant. **HOMO**
 novus aptus redditus sit, ad plenitudinem
 divitiarum per Christum et Deo a seipso. Deus
 enim se nobis dare desiderat. *1. Cor. 1. 3*
 et 1. Cor. 1. 3

Duc me in Veritatem tuam et in
 Veritatem tuam. Per Veritatem Deus
 nos docet salutem.
 Cum in perversa Natura sumus servi
 tenebrarum, et sub potestate spiritus
 apostasiae in via mortis falsam et de-
 ceptivam felicitatem appetamus,
 ideo prius rogandus est Deus ut
 nos ducat in Veritatem h. e. aperiat
 oculos nostros, ut cognita miseria
 nostra per poenitentiam ad Christum
 veniamus. Veritas enim quae est
 in Christo, luce sua, statum nostrum
 nobis manifestat, dum ostendit, quod
 creatura, quod creatura, quam abomi-
 nabile peccatum, dum creatura ori-
 ginis sui obliviscens fontem vitae deserit
 et contra voluntatem sui creatoris rebellat,
 et quam gloriosa felicitas, creatura
 intentioni auctoris infideli morem gerens.
 Haec re probe percepta, et cruce rebellis
 oneri destructive suscepta, Christo nos
 permittente, per patientiam solamen et
 salutem adipiscimur, ut tandem in Verita-
 te sanctificati ducamur in vitam, in qua
 Deus in nobis ambulat, atque appropinquat. Quia
 in apostolice intimioribus, multum auctoris signis et
 magis magis, censet.

Duc me in Veritatem tuam peli loquentiam et fidem
 in Christum; Duc me in Veritatem tuam, pehi fidem in Christo. Ut
 per auctorem divina fiamus. Sed haec nostrae miseriae, in qua a deo
 excidimus, Nuda hanc et faciem animae exaltationem ad gloriam vitam.

Prospera age in Honore et decore tuo, equitum super
verbum Veritatis; et humilitatem Iustitiae.

Id quod sc. Christo hic dictum, applicari potest
et debet militibus animae fideli, membrum
vivum corporis Christi factus. Hic enim
verbo Veritatis, regem, nutrita roborato
et armato, debita humilitate sua infir-
mitatis et indigentiae coram, atque spiritum
animam et corpus, suo Creatori offerens,
hinc, cum justum sacrificium offerens,
Virtuti Fidei divina invitens, tanquam
equo insidens, per hunc mundum atroxem
tentationibus et periculis plenum secure
versus Coelestem potius vehitur, gratia
et gloria sui Salvatoris participi, factus
de hoste gloriosum deo triumphum
agit, atque canticum novum oribus ingratum
scit.

אֱמֶת וְעֶזְרָה צִדִּיק וְהָיָה כְּמַלְאָכָה

Christus in Nobis, Spes gloriae nostrae.
Nos in Christo, Gloria dei per Christum
in Nobis manifestatur. Per Communionem Christi (Coloss. II.
hanc felicitatem adipiscimur, qua circumcisio cordis (Rom. II. 29.
in. LXX. dicitur regna tenebrarum
cor undique cingens, tollentur, ex intimo animae Centro Lux exurgit

In tentationibus perbo... et omnipotens misericordia...
In tentationibus perbo... et omnipotens misericordia...
In tentationibus perbo... et omnipotens misericordia...

Sicuti per Verba homo cum homine commu-
nicat mentem suam, ita Deus per Verbum
oris sui nobiscum communicat Naturam
suam quod est **CHARITAS**. Verba humana
sunt quasi involucria idearum in mente
humana versarum, sed Verbum oris di-
cit vera substantia essentialis omnium
substantiarum, adeo Spiritum Vitalem
continet, vivificantem animos fideles in
solentis exultationem a peccatis ad percipi-
endam Vocem Subtilissimam Sapientiae
aeternae ad convivium suum eos invitantis.
Ideo Verbum hoc audientes et observantes
Charitas vocat fratres suos, facientes Volun-
tatem Patris sui, quoniam sine hoc Verbo
voluntas divina non cognoscitur, neque efficitur.
Sicuti in hoc Verbo est Magnetismus amoris divi-
ni ita se ei permittentes magis magis trahun-
tur ad Centrum omni Lucis et Vitae, ubi inde
gloriosiores emanationes ex illo Centro in
Centrum nostrae aeternae experiuntur. Sed homo car-
nalis adhuc abij. tus ab hoc Fonte Vitae indul-
gendo Voluptati quam anima animalis percipit
ex Magnetismo centri tenebrarum in mundo exter-
no latentis. Omnis Substantia habens Centrum activitatis
quam magnetismus quidam comitatur.

Euge bene serve intron in gaudium
domini tui. Esto particeps glorie et
gaudii domini, latere quod Dominus
tuus gaudet de Te, imo quod amor
infiniter Domini tui gaudium tuum
in felicitate tua completum reputet.
Ad quam parvi infidelitatem tuam
agnoscunt, propter quam Deum fratrem
dominum suum, iure merito, vocare
requeunt, imo quam multi in infide-
litate gloriantur, vel delectantur,
spiritui huius mundi potius quam
spiritui Christi morem gerendo. spi-
ritus huius mundi desiderium animae
animalis ciet et parit, est autem spi-
ritus huius mundi tenebris et maledictioni
imphatus, voluptatibus suis a creatore
abstrahendo. Quam primum oculis mentis
illuminatis homo hoc cognovit, atque sincere
per Lucem Veritatis a tenebris recipientibus
extricari desiderat, tum incipit luctum inter
carnem et spiritum, in qua Deus vult ut armis
divinis videamus, Victoria a peccatis retardatur
dum sua activitati fideat, vivit de propensione
benigna dei erga nos dilatat.

Ita. Videmus, quod plenitudo Divinitatis in Salva-
tore nostro habitans, atq. ipsum Fontem et Centram
Vitae efficiens, consistat in illa concentratione
Gratiae et Veritatis, quā Infinitus Amor in
S. C. manifestatus, ad S. C. venientes, et S. C. cre-
dentes S. C. ipso implere, et suae deliciae efficere
benignissime pollicetur, est. Unde S. C. est
Via per quam Deus ad nos venit, et brachii
amoris ipsius se permittentes, ad Deum venire
juvat. Haec Veritas, fallax, tenebrarum
illucetras non tantum detegit, sed et Vires
illarum in corrupta natura infringit.
Donec in patientia usq. ad finem per-
severantes, e potestate tenebrarum,
in Stimulis carnis et amoris proprio se
exserente extricati transperantur in
Regnum Filii amoris. Hic Rex Regum
gloriam suam in felicitate subditorum
suorum collocando, e plenitudine sua Vires
conferre in Via Legis amoris Divini il-
lambulandi, ut in die, frequentius et intimius
Deo appropinquandi, illam potentis amorem
suum nobis manifestare sentiamus, donec in
707X Nunus Spiritus cum Sponsio nostro coelesti soci-
experiamur. Vitam, quae est in Filio, et, 707X n. 220.
ὁμοίαν τῇ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.